

Пред краката ѝ се е проснал трупът на фон Гайер.
Лицето на Ирина не променя студения си израз.
Тя гледа няколко мига вкопчаванея труд и отминава на-
долу.

х

Селско гробище.

Един окъсан, мършав поп довършва молитвата си.
Гробарят забива в пръста прост дъсчен кръст.
Костов се навежда а написва на него с тебикир.

Борис Морев
1904 -...

Ирина гледа студено

Ръката на Костов дописва и другата дата

.... 1944.

х
х х

Ирина върви по софийските улици.
Около нея народът ликува.
Хората свалят старите фирми.
Окачат лозунги.
Ирина върви....

х

Тя приближава богатия дом.
- Другарко, къде?
Пред нея стои войник с автомат.
- Аз тука живея...
- Тук е военен каб!
- Аз съм снаха на генерала. *Борис Морев.*
- За миг, да проверя!
Ирина се оглежда.
Всичко около нея е ново и чуждо.